

ΙΠΠΟΤΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΗΣ ΠΕΝΗΝΙΑΣ

ΤΟΥ ΜΙΣΕΛ ΖΕΒΑΚΟ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ἡ βασιλικὴ συνοδεία σταμάτησε στὸ Σαταντέν γιὰ ν' ἀναπαυθοῦν τὰ ἄλογα καὶ πρὸ πάντων γιὰ νὰ μπορέσει ὁ Ρισελιέ νὰ συνεννοηθῆ με τοὺς κατασκόπους του, οἱ ὅποιοι προηγουμένον ἠ ἀκολουθοῦσαν τὴ συνοδεία, προσπαθώντας νὰ θροῦν τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ συναντηθοῦν μαζί του.

Τὴν ἐπομένη, ἡ βασιλικὴ συνοδεία ἔφυγε πάλι γιὰ τὸ Μπλουά. Ἡ πορεία ὅμως συνεχιζόταν θραδύτατα... Ποιὸς ὁ λόγος;

Ὁ καρδινάλιος δισταζε ἂν ἔπρεπε νὰ προχωρήσει. Ὁ Σαλαί ἦταν ἐλεύθερος. Ὁ δούξ τῆς Βανδώμης κι' ὁ ἀδελφός του εἶχαν ἐπίσης ξεφύγει... Ἡ δεσποινὶς ντὲ Λεσπάρ θρυσκότανε στὸ Παρίσι... Ἡ δούκισσα ντὲ Σεθρέζ ἦταν ἐπίσης ἐκεῖ κάπου καὶ τὸν παρακολουθοῦσε...

Ὁλ' αὐτὰ λοιπὸν ἔκαναν τὸν καρδινάλιο νὰ διστάζει...

Τὸ θράδυ, ἡ βασιλικὴ συνοδεία στάθμευσε σ' ἓνα μικρὸ χωριὸ πού ἀπείχε τέσσερα μόνον χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ Μαρσνουάρ...

Ὡ! ἂν ὁ Ρασκάς τὸ ἤξερε αὐτό, θὰ ἔκανε φτερά γιὰ νὰ τρέξει νὰ συναντήσῃ τὸν καρδινάλιο.

Ἐπειτα ἀπὸ μιὰ μικρὴ σύσκεψη με τὸν βασιλέα, ὁ Ρισελιέ ἀποσύρθηκε στὴ σκηνή του γιὰ νὰ γράψῃ μερικὲς ἐπιστολές, ὅταν ἔξαφνα ὁ φρουρὸς πού φύλαγε ἀπ' ἔξω παρουσιάστηκε στὸ ἀναιμά της καὶ φώναξε:

— Ἐνας ἀγγελιαφόρος γιὰ τὴν ἐξοχότητά σας.

Ἦταν ὁ καθαλλάρης πού ἔφερνε τὴν ἐπιστολὴ τοῦ Ρασκάς. Ὁ καρδινάλιος ἄρπαξε τὴν ἐπιστολὴ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἀγγελιαφόρου καὶ τὴ διάβασε. Στὴν ἀρχὴ χλώμιασε, μὰ κατόπιν χαμογέλασε κι' ἔδωσε στὸν καθαλλάρη μερικὰ χρήματα.

— Ζήτω ὁ καρδινάλιος! φώναξε ἐκεῖνος φεύγοντας.
— Ὁ Ρασκάς! ψιθύρισε ὁ καρδινάλιος, ὅταν ἔμεινε μόνος. Κι' ἐγὼ ἤθελα νὰ τὸν φονεύσω... Ἀσφαλῶς, ὁ πάτερ-Ἰωσήφ ξέρεῖ νὰ διαλέγῃ τοὺς ἀνθρώπους καλύτερα ἀπὸ μένα... Ὁ Ρασκάς εἶνε πολὺτιμος... Θὰ τὸν ἀνταμείψω.. ὡς ὅτου νάρθῃ ἡ σειρὰ του νὰ τόν... κρεμάσω.

Καὶ ὁ καρδινάλιος ἔτρεξε στὴ σκηνὴ τοῦ βασιλέως, ὅπου ἐγίνε ἀμέσως δεκτὸς ἂν καὶ ὁ Λουδοβίκος 13ος θρυσκόταν πειὰ στὸ κρεββάτι του.

— Μεγαλειότατε, φώναξε ὁ Ρισελιέ μπαίνοντας μέσα, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπαναστατῶν θρυσκεται στὰ χέρια μας.

— Ὁ δούξ τῆς Βανδώμης; ρώτησε με ζωηρὸ ἐνδιαφέρον ὁ βασιλεὺς.

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε. Βρυσκεται στὴν ἔπαυλι Σαθερνύ, σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ δῶ...

Ὁ βασιλεὺς σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κρεββάτι του κι' ἔκανε μερικὰ θήματα στὴ σκηνή του. Ἐπειτα εἶπε:

— Πρέπει νὰ ξυπνήσουμε τὸν ἀδελφὸ μου Γάστωνα γιὰ νὰ τοῦ ἀναγγείλουμε τὴν εὐχάριστη εἶδησι.

— Ὁχι, ἀπάντησε ὁ καρδινάλιος. Πρέπει νὰ λάβουμε πρῶτα τὰ μέτρα μας. Πρέπει πρῶτα νὰ συλληφθῆ ὁ δούξ τῆς Βανδώμης καὶ ὁ ἀδελφός του.

— Διάβουλε! ἔκανε ὁ βασιλεὺς. Ὅλα τὰ μέτρα ἐλήφθησαν πειὰ. Μόλις σημάνη ἐγερτήριον, θὰ θαδίσουμε πρὸς τὴν ἔπαυλι Σαθερνύ, θὰ μπῶ μέσα σ' αὐτὴν σὺν βασιλεὺς καὶ θὰ τοὺς συλλάβω ὅλους...

— Δέν θὰ συλλάβουμε κανένα! Κανένα!...

— Καὶ γιατί;

— Γιατί δέν θὰ θροῦμε κανένα! Νομίζετε πὼς ὁ δούξ τῆς Βανδώμης δέν ἔχει καὶ αὐτὸς τοὺς κατασκόπους του, οἱ ὅποιοι παρακολουθοῦν τὶς κινήσεις μας; Δέν θὰ τοὺς συλλάβουμε στὴν ἔπαυλι Σαθερνύ, ἀλλὰ ἐδῶ... Θάρθοῦν μόνον τοὺς ἐδῶ...

— Τότε κάμετε ὅ,τι θέλετε... Σὰς εὐχαριστῶ γιατί μιὰ φορὰ ἀκόμα πού ἐπαγρυπνήσατε γιὰ τὴ ζωὴ μου καὶ τὴν τύχη τοῦ βασιλείου μου...

Ὁ Ρισελιέ ὑποκλίθηκε καὶ ἀποσύρθηκε. Ὅταν ξαναγύρισε στὴ σκηνή του ἔγραψε μιὰ ἐπιστολή, τὴν ὁποία ἔδωσε σ' ἓνα ἀπὸ τοὺς κατασκόπους του. Στὴν ἐπιστολή αὐτὴ ἔγραψε τὰ ἑξῆς:

«Ἐχετε κάθε ἐμπιστοσύνη στὸν ἐπιφέρωντα τὴν παροῦσαν. Θὰ σὰς μιλῶσῃ ἐξ ὀνόματός μας. Ἐπιζυγῶ ὅ,τι κι' ἂν πῆ».

Κι' ἀπὸ κάτω εἶχε ὑπογράψει μ' ἓνα Ρ δυσανάγνωστο. Συγχρόνως ἐκάλεσε καὶ δύο ἄλλους κατασκόπους του, στοὺς ὁποίους ἔδωσε διάφορες ὁδηγίες.

Κατόπιν οἱ τρεῖς κατάσκοποι, ἀφοῦ καβάλλησαν τρία καλὰ ἄλογα, ξεκίνησαν γιὰ τὸ μέγαρο Σαθερνύ.

Στὰς ἑννέα τὸ πρῶι, οἱ δυὸ ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν ἐπιστρέψει στὸ βασιλικὸ στρατόπεδο. Ἦξεραν ὅ,τι ἔπρεπε νὰ μάθουν: ὁ δούξ τῆς Βανδώμης ἦταν ἐκεῖ, καθὼς καὶ ὁ ἀδελφός του καὶ ὁ Λαβαλέτ. Γύρω τους εἶχαν συγκεντρωθῆ περὶ τοὺς πενήντα ἐπαρχιωτὰ εὐπατρίδα. Τὰ σχέδια τῶν συνωμοτῶν ἦσαν δύο: ἡ ἑπανάστασή τους τὴν Βρετανία καὶ νὰ σκορπίσουν ἐμφύλιον πόλεμον ἢ νὰ καταφύγουν στὸ Ρουέν, νὰ ἐνωθοῦν με τοὺς Οὐγανότους καὶ νὰ περιμένουν βοήθεια ἀπὸ τὴν Ἀγγλία.

Αὐτὰ ἦσαν τὰ νέα, τὰ ὁποία οἱ κατάσκοποι ἔφεραν στὸν Ρισελιέ.

— Ἦταν καιρός! εἶπε ὁ καρδινάλιος. Ὁ Ρασκάς ἔσωσε τὸ κράτος καὶ ἐμένα!...

Πραγματικὰ ἡ πληροφορία τῶν κατασκόπων ἦσαν ἀκριβεῖς: Πολλοὶ εὐπατρίδα εἶχαν συναθροισθῆ στὴν ἔπαυλι Σαθερνύ. Τὰ πνεύματα ἐκεῖ ἦσαν ἐξαιρετικὰ ἐξημμένα καὶ τρομερὲς ἀποφάσεις ἐπρόκειτο νὰ ληφθοῦν καὶ νὰ ἐκτελεσθοῦν.

Ὁ δούξ τῆς Βανδώμης ἄκουγε ὅλους τοὺς συνωμοτὰς, λάβαινε σημειώσεις κι' ἔδινε διάφορες ὑποσχέσεις. Ὁ ἀδελφός του, ὁ Ἀντώνιος τῶν Βουρβόνων, μιλοῦσε λιγώτερο καὶ σκεφτότανε περισσότερο. Ἦταν ἀνθρώπος ὀρμητικὸς καὶ ἀποφασιστικὸς. Ἀλλὰ δέν τὸν ἐνθουσίαζε καθόλου ἡ ἰδέα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, τὴν ὁποία ὑποστήριζαν πολλοί.

Σὲ κάποια στιγμή ἓνας ὑπὸ ἡγεμονίᾳ ἀνήγγειλε στὸν δούκα Ἀντώνιο ὅτι ἓνας ἀστὸς τῆς ἐπαρχίας τῆς Βανδώμης εἶχε ν' ἀναγγεῖλῃ σ' αὐτὸν μιὰ σπουδαία εἶδησι. Διέταξε νὰ τὸν εἰσαγάγουν ἀμέσως κι' ὅταν ὁ ἐπισκέπτης παρουσιάστηκε τὸν ρώτησε ψυχρὰ:

— Τί ἔχετε νὰ μοῦ πῆτε;

— Κύριε, δέν εἶμαι ἀστὸς τῆς Βανδώμης, ἀλλὰ κατάσκοπος, στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ρισελιέ. Μπορεῖτε νὰ με φονεύσετε, κύριε, ἀλλὰ τότε δέν θὰ μάθετε τὰ ἐνδιαφέροντα πράγματα πού ἔχω νὰ σὰς ἀνακοινῶσω.

Ὁ Ἀντώνιος τῶν Βουρβόνων φάνηκε σὺν νὰ δισταζε μερικὲς στιγμές. Κατόπιν ρώτησε ἀπότομα:

— Ἐρχεσθε ἐκ μέρους τοῦ καρδινάλιου;

Ὁ κατάσκοπος ἔβγαλε τότε ἀπὸ τὶς τσέπες του τὴν ἐπιστολὴ τοῦ καρδινάλιου καὶ, λυγίζοντας τὸ γόνυ του, τὴν ἔδωσε στὸν Ἀντώνιο τῶν Βουρβόνων, ὁ ὁποῖος καὶ τὴ διάβασε ἀμέσως.

Ὁ δούξ ἐγίνε κατάχλωμος... Κατάλαβε ὅτι ὁ καρδινάλιος ἤθελε νὰ τὸν πάρῃ με τὸ μέρος του, νὰ τὸν ἐξαγοράσῃ καὶ νὰ τὸν κἀνῃ νὰ προδώσῃ τοὺς ἄλλους συνωμοτὰς.

Ἐνῶ ὁ δούξ φαινόταν θυμισμένος σὲ σκέψεις, ὁ κατάσκοπος ἐξέταζε προσεχτικὰ τὴ φυσιογνωμία του. Καὶ συγχρόνως συλλογιζόταν ἀπὸ μέσα του:

«Τί θὰ ἔκανα ἐγὼ στὴ θέσι τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, στὸν ὁποῖο ἔρχομαι νὰ προτείνω νὰ προδώσῃ τοὺς φίλους του, τοὺς ὁπα-

δούς του, καὶ τὸν ἀδελφὸ του τὸν ἴδιο;»

— Μίλα, εἶπε τέλος ὁ δούξ στὸν κατάσκοπο. Τί ἔχεις νὰ μοῦ πῆς;

— Ἀκούστε, εἶπε τότε ὁ κατάσκοπος. Ἡ συνοδεία τοῦ βασιλέως στρατοπεδεύει στὸ χωριὸ Μαντελέν. Ἀπόψε στὶς ἔξη, ὁ καρδινάλιος θὰ σὰς περιμένῃ στὸ χωριὸ Σαλώμ. Θὰ συνοδεύεται μόνον, ἀπὸ τέσσερες σωματοφύλακες. Θὰ σὰς περιμένῃ ἐκεῖ, γιατί θέλει νὰ συμφιλιωθῇ μαζί σας; Τί νὰ τοῦ ἀπαντήσω;

(Ἀκολουθεῖ)

Ὁ «Καπετὰν Φάντασμα» διανέμεται καὶ εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐπαρχιῶν, ἀπὸ τὰ ὁποία δύνανται οἱ ἀναγνώσται μας νὰ τὸν προμηθευθοῦν με 23 δραχμάς καὶ με 4 δελτία. Ὅσοι λοιπὸν ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκτήσουν τὸ ἀριστουργηματικὸ αὐτὸ μυθιστόρημα, ἄς σπεύσουν, διότι τ' ἀποσταλέντα ἀντίτυπα εἶνε ὀλίγα καὶ θὰ ἐξαντληθοῦν.

Ἐπίσης ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου 1ης Φεβρουαρίου θ' ἀρχίσῃ ἡ διανομὴ τοῦ 10ου κατὰ σειρὰν ἀριστουργήματος τῶν ἐκλεκτῶν βιβλίων πού προσφέρει τὸ «Μπουκέτο» στοὺς ἀναγνώστας του:

«Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ»

τοῦ κόμητος ΝΤΕ ΣΕΜΟΥΑ